

Samling af Afgørelser

Sag T-402/20

Zippo Manufacturing Co. m.fl.
mod
Europa-Kommissionen

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 18. oktober 2023

»Handelspolitik – forordning (EU) 2020/502 – foranstaltninger truffet af De Forenede Stater over for importen af visse produkter fremstillet af aluminium og stål – Unionens afgørelse om suspension af handelsindrømmelser og andre tilsvarende forpligtelser – tillægstold på importen af produkter fra De Forenede Stater – annullationssøgsmål – søgsmålskompetence – antagelse til realitetsbehandling – princippet om god forvaltningsskik – ret til at blive hørt«

1. *Annullationssøgsmål – fysiske eller juridiske personer – retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt – individuelt berørt af en retsakt af generel karakter – betingelser – forordning om foranstaltninger med henblik på at udligne indrømmelser i samhandelen med tredjelande – søgsmål anlagt af en virksomhed, der fremstiller og eksporterer den omhandlede vare til Unionen – særlig situation, som adskiller denne i forhold til enhver anden virksomhed – antagelse til realitetsbehandling*
(Art. 263, stk. 4, TEUF)

(jf. præmis 22, 24 og 26-30)

2. *Annullationssøgsmål – fysiske eller juridiske personer – retsakter, som berører dem umiddelbart og individuelt – umiddelbart berørt – kriterier – forordning om foranstaltninger med henblik på at udligne indrømmelser i samhandelen med tredjelande – umiddelbart berørt virksomhed, der fremstiller og eksporterer den omhandlede vare til Unionen*
(Art. 263, stk. 4, TEUF)

(jf. præmis 32, 33 og 35-43)

3. *Annullationssøgsmål – betingelser for antagelse til realitetsbehandling – fysiske eller juridiske personer – søgsmål anlagt af flere sagsøgere mod den samme afgørelse – søgsmålskompetence hos en af disse – samlet antagelse til realitetsbehandling*
(Art. 263, stk. 4, TEUF)

(jf. præmis 44-46)

4. *Annulationsøgsmål – retlig interesse i søgsmål – bedømmelse på tidspunktet for sagens anlæg – forordning om foranstaltninger med henblik på at udligne indrømmelser i samhandelen med tredjelande – midlertidig suspension af den nævnte forordning under sagens behandling – sagsøgenes fortsatte interesse i at opnå anerkendelse af den anfægtede retsakts ulovlighed*
(Art. 263, stk. 4, TEUF)

(jf. præmis 47)

5. *Fælles handelspolitik – forsvar mod handelshindringer – beskyttelse mod foranstaltninger truffet af et tredjeland over for importen af visse produkter – forordning om foranstaltninger med henblik på at udligne indrømmelser i samhandelen med dette land – informationsindsamling forud for vedtagelsen af den nævnte forordning – underretning af de interesserede parter gennem alle former for egnede offentlige kommunikationsmidler – pligt til at underrette de interesserede parter ved at offentliggøre en meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende – foreligger ikke*
[Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 41, stk. 2, litra a); Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 654/2014, art. 4, stk. 1, og art. 9, stk. 1]

(jf. præmis 54-58)

6. *Fælles handelspolitik – forsvar mod handelshindringer – beskyttelse mod foranstaltninger truffet af et tredjeland over for importen af visse produkter – overholdelse af retten til forsvar – ret til at blive hørt – rækkevidde – virksomheder, som fremstiller eller eksporterer den omhandlede vare, der ikke har deltaget i informationsindsamlingen – omfattet – betingelser – identifikation under proceduren for vedtagelse*
[Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 41, stk. 2, litra a); Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 654/2014, art. 3, litra c), art. 4, stk. 1, art. 4, stk. 2, litra c), og art. 9, stk. 1]

(jf. præmis 59-77)

7. *Fælles handelspolitik – forsvar mod handelshindringer – beskyttelse mod foranstaltninger truffet af et tredjeland over for importen af visse produkter – overholdelse af retten til forsvar – ret til at blive hørt – tilsidesættelse som følge af manglende høring af en identificeret virksomhed under proceduren for vedtagelse af den nævnte forordning – virkning – den pågældende afgørelse annulleres – betingelser – den berørte virksomheds mulighed for at varetage sit forsvar bedre, hvis denne fejl ikke havde foreligget – vurdering fra sag til sag*
[WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger, art. 8, stk. 2; Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 41, stk. 2, litra a), og art. 52, stk. 1; Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 654/2014, art. 9, stk. 1]

(jf. præmis 78-86)

Resumé

Som reaktion på Amerikas Forenede Staters indførelse af en forhøjelse af tolden på importen af visse produkter fremstillet af aluminium og stål fandt Europa-Kommissionen det i april 2020 nødvendigt at vedtage foranstaltninger til gennemførelse af forordning nr. 654/2014¹ om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler. Efter at have anmodet om de interesserede parters synspunkter i henhold til den nævnte forordnings artikel 9 vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning 2020/502² om opkrævning af tillægstold på import af mekaniske lightere af metal (herefter »de omhandlede produkter«) med oprindelse i De Forenede Stater.

Sagsøgerne, Zippo Manufacturing Co. (herefter »ZMC«), der har hjemsted i De Forenede Stater, og dets datterselskaber Zippo GmbH og Zippo SAS driver virksomhed inden for fremstilling, distribution og markedsføring af de omhandlede produkter i Den Europæiske Union. Idet de ikke deltog i den informationsindsamling, som Kommissionen havde opfordret til, anlagde de sag med påstand om annullation af den anfægtede forordning, for så vidt som dens bestemmelser fandt anvendelse på dem.

Kommissionen fremsatte en formalitetsindsigelse mod dette søgsmål med den begrundelse, at sagsøgerne ikke havde søgsmålskompetence i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, eftersom den anfægtede forordning hverken berørte dem individuelt eller umiddelbart.

Idet Retten ikke tog denne formalitetsindsigelse til følge, antog den sagen til realitetsbehandling. Med hensyn til realiteten tog Retten anbringendet om en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik til følge og annullerede derfor den anfægtede forordning, for så vidt som den vedrørte de produkter, som blev fremstillet og forhandlet af sagsøgerne. I denne henseende fastslog Retten, at der forelå en tilsidesættelse af retten til at blive hørt i henhold til artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) i forbindelse med Kommissionens procedure for informationsindsamling forud for vedtagelsen af den anfægtede forordning.

Retten bemærkninger

Retten undersøgte først, om søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling, idet den indledningsvis bemærkede, at en fysisk eller juridisk person i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF kun kan anlægge sag til prøvelse af en almenyldig retsakt, såsom en forordning, hvis den pågældende retsakt berører vedkommende umiddelbart og individuelt.

Med hensyn til spørgsmålet om individuel berørthed, fastslog Retten, at det fremgik af sagsakterne, at der forelå en helhed af faktiske og retlige omstændigheder, der udgjorde en særlig situation, der adskilte ZMC i forhold til enhver anden erhvervsdrivende, og som derfor godtgjorde, at denne virksomhed var individuelt berørt af den anfægtede forordning. ZMC havde således ført tilstrækkeligt bevis for bl.a. at være den eneste eksporterende producent af de

¹ – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15.5.2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi (EUT 2014, L 189, s. 50).

² – Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/502 af 6.4.2020 om visse handelspolitiske foranstaltninger vedrørende visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT 2020, L 109, s. 10, herefter »den anfægtede forordning«).

omhandlede produkter fra De Forenede Stater til Unionen, og at staten Pennsylvania, hvor ZMC har hjemsted, er en af De Forenede Staters delstater, som der blev taget hensyn til ved udvælgelsen af de produkter, der var genstand for udligningsforanstaltningerne.

Med hensyn til betingelsen om at være umiddelbart berørt kræver denne, at to kriterier er opfyldt, nemlig at retsakten umiddelbart har indvirkning på den omhandlede persons retsstilling, og at den ikke overlader et skøn til de adressater, der skal gennemføre den.

I denne sammenhæng bemærkede Retten for det første, at de medlemsstater, der skulle gennemføre den anfægtede forordning, ikke havde en skønsmargen hvad angår satsen for den omhandlede tillægstold på indførsel til Unionen og pålæggelsen af denne told på de omhandlede produkter. For det andet konstaterede Retten i første række, at ZMC i sin egenskab af den eneste eksporterende producent af de omhandlede produkter var umiddelbart berørt af de negative virkninger, som Kommissionen søgte at opnå, da den vedtog den anfægtede forordning. I anden række påvirkede den anfægtede forordning, idet den påvirkede disse produkters ret til adgang til EU-markedet, ligeledes retten til adgang til EU-markedet for ZMC's produkter, idet den derfor havde umiddelbare retsvirkninger for ZMC.

Henset til bl.a. disse betragtninger konkluderede Retten, at ZMC var individuelt og umiddelbart berørt af den anfægtede forordning og derfor havde søgsmålskompetence som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.

Hvad dernæst angår realiteten undersøgte Retten sagsøgernes klagepunkt om en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, og navnlig sagsøgernes ret til at blive hørt.

Retten bemærkede i denne forbindelse, at det følger af fast retspraksis, at retten til at blive hørt, som princip og grundlæggende ret i EU's retsorden, som er sikret ved chartrets artikel 41, stk. 2, litra a), finder anvendelse på enhver procedure, som kan udmunde i en bebyrdende retsakt, dvs. en retsakt, der kan berøre en privatpersons eller den pågældende medlemsstats interesser negativt. Desuden finder denne ret anvendelse, selv om der ikke er fastlagt nogen særlig ordning.

I det foreliggende tilfælde bemærkede Retten for det første, at ingen bestemmelse i forordning nr. 654/2014 hverken udelukker eller udtrykkeligt begrænser retten til at blive hørt for virksomheder, hvis produkter er omfattet af udligningsforanstaltninger fastsat i en gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning. Desuden udgør nævnte forordnings artikel 9, stk. 1, for så vidt som den fastsætter en forpligtelse for Kommissionen til at indhente oplysninger og synspunkter om Unionens økonomiske interesser i bestemte varer eller tjenesteydelser eller i bestemte sektorer, ikke en gennemførelse af de pågældende virksomheders ret til at blive hørt. Det kan ganske vist ikke udelukkes, at en virksomhed, der har deltaget i en sådan informationsindsamling, på hensigtsmæssig og effektiv vis har gjort sine interesser eller forhold vedrørende sin personlige situation gældende. Når en virksomhed, hvis interesser kan blive påvirket negativt af disse udligningsforanstaltninger, ikke har deltaget i en sådan informationsindsamling, kan det imidlertid ikke antages, at virksomhedens ret til at blive hørt ikke er blevet tilsidesat alene af den grund, at Kommissionen har opfyldt sin forpligtelse til at tilrettelægge den nævnte indsamling.

For det andet kan en udligningsforanstaltning, der er vedtaget på grundlag af forordning nr. 654/2014, berøre interesserne for de virksomheder, der eksporterer de af denne foranstaltning omfattede produkter, negativt, selv om denne foranstaltning ikke er blevet vedtaget efter en individuel procedure mod disse virksomheder. Det følger heraf, at disse

sidstnævnte kan påberåbe sig retten til at blive hørt, navnlig i et tilfælde som det foreliggende, hvor gennemførelsen af proceduren for vedtagelse af den nævnte retsakt foranlediger Kommissionen til at identificere de nævnte virksomheder.

Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af Kommissionens argumentation om, at den ikke havde tilstrækkelig tid til at høre sagsøgerne under proceduren for vedtagelse af den anfægtede forordning, idet denne skulle vedtages under overholdelse af de frister, der er fastsat i Verdenshandelsorganisationens (WTO) aftale om beskyttelsesforanstaltninger.

Det tilkom nemlig Kommissionen dels at sikre overholdelsen af de frister, der følger af WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger, dels at høre sagsøgerne, som havde ret til at blive hørt under proceduren for vedtagelse af den anfægtede forordning. Idet Kommissionen ikke havde godtgjort, at den ikke på hensigtsmæssig måde kunne have hørt sagsøgerne under den nævnte procedure, fastslog Retten, at Kommissionen rådede over den nødvendige tid til at gøre det muligt for sagsøgerne at udøve deres ret til at blive hørt.

Hvad angår konsekvenserne af denne proceduremæssige fejl fremgår det af fast retspraksis, at en tilsidesættelse af retten til forsvar kun medfører annullation af en afgørelse, der er vedtaget efter afslutningen af en procedure, hvis det må antages, at proceduren kunne have ført til et andet resultat, såfremt den pågældende fejl ikke havde foreligget. Dette krav er opfyldt, når den berørte virksomhed påviser, at den ville have været i stand til at forsvare sig bedre, hvis der ikke havde været nogen proceduremæssig fejl.

I det foreliggende tilfælde fastslog Retten, at hvis sagsøgerne havde kunnet udøve deres ret til at blive hørt under proceduren, kunne de have påberåbt sig de argumenter, der var fremført i stævningen, og dermed bedre have sikret deres forsvar. For så vidt som ZMC er den eneste eksporterende producent af de omhandlede produkter, kunne det ikke udelukkes, at den anfægtede forordning ville have fået et andet indhold.

I lyset af disse betragtninger fastslog Retten, at tilsidesættelsen af sagsøgernes ret til at blive hørt kunne have påvirket resultatet af proceduren, og den annullerede følgelig den anfægtede forordning, for så vidt som den vedrørte de omhandlede produkter.